

EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL**Zitting 1969-1970**

Nr. 99a

EINDVERSLAG van de vaste Commissies voor Justitie en voor Sociale Zaken omtrent het voorstel van wet van de heren Boot en Van Schaik tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Koophandel, de Ziektewet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet Werkloosheidsvoorziening.

Nadat het voorlopig verslag der commissies aan de heren Boot en Van Schaik was medegedeeld, is van hen ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD

De grote waardering, welke zeer vele leden in het voorlopig verslag uitten voor het voorliggend wetsvoorstel alsmede voor de snelheid, waarmede dit ontwerp is voorbereid achten de ondergetekenden zeer bemoedigend.

Zij namen er voorts nota van, dat men algemeen verklaarde zich in het voorlopig verslag te willen beperken tot enkele opmerkingen en vragen, doch dat men zich voorbehield bij de openbare beraadslaging in te gaan op andere onderwerpen dan de in het verslag ter sprake gebrachte.

Mede gelet op de zeer positieve benadering van het wetsontwerp door de vaste Commissies voor Justitie en voor Sociale Zaken verheugen zij zich op een eventuele nadere gedachtenwisseling bij de openbare beraadslaging.

Ten antwoord op de door enkele leden gestelde vragen delen de ondergetekenden mede, dat de verhouding tussen het voorgestelde artikel 1639 *l* van het Burgerlijk Wetboek en de voorzieningen, sinds 1967 getroffen in de artikelen 415a tot en met 415i van het Wetboek van Koophandel, dezelfde is als die welke bestond tussen laatstgenoemde artikelen en het bij het initiatiefvoorstel ingetrokken artikel 430 van het Wetboek van Koophandel. Het voorgestelde artikel 1639 *l* van het Burgerlijk Wetboek neemt m.m. als het ware de plaats in van het huidige artikel 430 van het Wetboek van Koophandel.

Voor zover nagelaten betrekkingen van een overleden schepeling aan de artikelen 415a tot en met 415i van het Wetboek van Koophandel aanspraak op uitkering kunnen ontlenen – hetgeen alleen mogelijk is in de gevallen, waarin de schepeling niet in Nederland woonachtig was – cumuleert deze naar de mening van de ondergetekenden onverkort met het recht op uitkering krachtens artikel 1639 *l* van het Burgerlijk Wetboek.

Hetzelfde is naar hun mening het geval met de voorzieningen ingevolge artikel 1639 *l* van het Burgerlijk Wetboek enerzijds en de voorzieningen ingevolge artikel 450 *aa* van het Wetboek van Koophandel anderzijds.

In dit verband mogen de ondergetekenden opmerken, dat de nagelaten betrekkingen van schepelingen, die niet hier te lande hun woonplaats hadden, geen aanspraak op uitkering aan de Algemene Weduwen- en Wezenwet kunnen ontlenen. Waar de uitkeringen ingevolge de A.W.W. aan nagelaten betrekkingen van hier te lande gewoond hebbende werknemers niet op de uitkeringen ingevolge artikel 1639 *l* van het Burgerlijk Wetboek in mindering worden gebracht, zien de ondergetekenden geen aanleiding om de in de plaats van de A.W.W.-uitkeringen aan nagelaten betrekkingen van niet hier te lande gewoond hebbende werknemers verstrekte uitkeringen wél op de uitkeringen ingevolge artikel 1639 *l* van het Burgerlijk Wetboek in mindering te brengen.

1) In het oorspronkelijke stuk was dit nummer abusievelijk niet vermeld.

Enkele andere leden zouden een bepaalde termijn, in weken uitgedrukt verkieslijker hebben geacht dan een regeling volgens het voorgestelde artikel 1639/ van het Burgerlijk Wetboek. De ondergetekenden hebben aanvankelijk nagegaan of een dergelijke regeling gewenst kon zijn. Na ampele overweging hebben zij gemeend een dergelijk voorstel niet te moeten doen. Bij de uitwerking van de door hen noodzakelijk geachte voorziening kwamen zij namelijk tot de conclusie, dat zij zoveel mogelijk aansluiting moesten zoeken bij de bestaande bepalingen van de sociale verzekeringswetten. De voorstellen ter zake passen geheel in de bestaande systematiek, zoals ook uit het advies van de Sociale Verzekeringsraad van 27 februari 1970 mag worden afgeleid. De ondergetekenden vestigen er in dit verband nog de aandacht op, dat het risico van de werkgever ook krachtens het onderhavige wetsvoorstel in de meeste gevallen geheel wordt gedekt door de sociale verzekeringswetten. Dit geldt in het bijzonder ten aanzien van werknemers wier loon naar een kortere tijdsruimte dan een maand wordt vastgesteld. Voor zover een werkgever verplicht wordt aanvullende loonuitkeringen te doen, zal dat gewoonlijk voor maandloners gelden. Welnu, men kan dan toch bezwaarlijk stellen, dat bij voorbeeld een weduwe, wier man in het begin van de maand is overleden, een verdergaande financiële aanspraak heeft tegenover een werkgever dan bij voorbeeld een weduwe van een werknemer die aan het eind van de maand is overleden.

Intussen zijn de ondergetekenden er zeer wel van overtuigd dat een verdere verfijning van de thans voorliggende voorstellen in de toekomst wenselijk kan zijn. Zij zouden hun oordeel daaromtrent willen opschorten totdat met de voorgestelde regeling voldoende praktijkervaring is opgedaan.

De ondergetekenden vertrouwen met het vorenstaande voldoende op de vragen van het voorlopig verslag te zijn ingegaan.

1 april 1970.

BOOT
VAN SCHAIK.

De commissies hebben gemeend met de mededeling van dit antwoord aan de Kamer hun eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 6 april 1970.

*De vaste Commissie voor
Justitie:*

NIERS
CORNELISSEN
BRONGERSMA
(*voorzitter*)
CAMELBECK
VAN DER WERFF
PIKET
DE GAAY FORTMAN
(*plv.*)
VAN WIJK
VAN MARION
IJMKERS
TONNAER.

*De vaste Commissie voor
Sociale Zaken:*

MIDDELHUIS
STEENKAMP
KLOOS
VORRINK
LOUWES
HEIJ (*voorzitter*)
DE GAAY FORTMAN
VAN WIJK (*plv.*)
DE GROOTE
IJMKERS
TONNAER.